

«ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ Α΄ & Β΄ Τάξης ΤΟΥ 5^{ου} ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ»

Μόρφου Μαρία, μαθήτρια Α΄ Λυκείου του 5^{ου} ΓΕΛ Τρικάλων

Η επίσκεψή μας στο Λονδίνο που πραγματοποιήθηκε από τις 25/2/2018 ως τις 28/2/2018 ξεκίνησε ως μία ιδέα, που έγινε όνειρο και στην συνέχεια πράξη. Με την πλειοψηφία μας να μην έχει επισκεφτεί στο παρελθόν κάποια ξένη χώρα, ήταν για πολλούς κάτι το ασύλληπτο που φαινόταν περισσότερο πιθανό να μην πραγματοποιηθεί. Όσο οι μέρες πλησίαζαν και το μεγάλο μας όνειρο κόντευε να γίνει πραγματικότητα, πλάθαμε με την φαντασία μας καταστάσεις, κάναμε σενάρια και ο αριθμός των φόβων, των ερωτημάτων και των αποριών διαρκώς αυξανόταν. Οι μέρες φάνταζαν αιώνες και καταφεύγαμε σε τρόπους αντίστροφης μέτρησης ώστε να μειώσουμε την ένταση, την αγωνία και να αυξήσουμε την καλή διάθεση για τις εμπειρίες που μας περίμεναν. Φυσικά η φαντασία μας δεν κατόρθωσε ποτέ να αγγίξει την πραγματικότητα, καθώς όσα ζήσαμε αποτέλεσαν βιώματα πρωτόγνωρα και θα μείνουν παντοτινά χαραγμένα στο μυαλό μας και βαθιά ριζωμένα στην καρδιά μας.

Το πρωί της 25^{ης} Ιανουαρίου ήταν για εμάς το τέλος της αμέτρητης ανυπομονησίας και αγωνίας καθώς η βασανιστική αναμονή μετατρεπόταν πλέον σε ενέργεια και θετικές σκέψεις. Η διαδρομή με το λεωφορείο μας επέτρεψε να ανακτήσουμε τις ώρες ύπνου που χάσαμε εξαιτίας του πρωινού ξυπνήματος. Το γεγονός πως το Λονδίνο βρισκόταν ακόμα στην άλλη άκρη της Ευρώπης και το ταξίδι που μας περίμενε ήταν πολύωρο και εξουθενωτικό δεν μας πτούσε και ήμασταν εξίσου ενθουσιασμένοι για την διαδρομή. Με την άφιξή μας στο αεροδρόμιο της Καβάλας, αφού μας έγιναν οι απαραίτητοι έλεγχοι, μπήκαμε στην τελική ευθεία για την ολοκλήρωση του ταξιδιού μας. Η πτήση ήταν απολαυστική και η ευκαιρία να δούμε τα μαγευτικά τοπία και την φυσική ομορφιά της Ελλάδας και των χωρών της Ευρώπης, πανοραμικά, ήταν μοναδική. Η ανακοίνωση πως πετούσαμε πλέον πάνω από την Βρετανία μας έφερε αντιμέτωπους με ένα θέαμα που μας έκοβε την ανάσα, καθώς τα πανέμορφα χειμωνιάτικα τοπία και η θέα της βρετανικής εξοχής που ξεδιπλώνονταν μπροστά μας, φάνταζαν εικόνες που δεν συναντάς παρά μόνο σε βιβλία.

Ακολούθησε η προσγείωση στο αεροδρόμιο Gatwick, η παραλαβή των αποσκευών και η ανταλλαγή των χρημάτων. Έπειτα, η μεταφορά μας στο ξενοδοχείο, όπου πήραμε μία πρώτη γεύση από την τεράστια, με μεγάλο πληθυσμό πόλη στην οποία βρισκόμασταν. Στην διαδρομή είχαμε την ευκαιρία να θαυμάσουμε τα τεράστια λονδρέζικα κτίρια, τα διαφορετικά σπίτια και επιχειρούσαμε να συνηθίσουμε τις βασικές διαφορές του Λονδίνου με την δική μας πόλη. Ακολούθησε η άφιξή μας στο επιβλητικό, παλαιού τύπου ξενοδοχείο Commodore για την τακτοποίησή μας και την ξεκούραση μετά από μία μέρα τόσο εξουθενωτική και γεμάτη ενέργεια σαν και αυτή που είχε περάσει. Οι σκέψεις μας ήταν ποικίλες και ο ενθουσιασμός για την επόμενη μέρα αμέτρητος.

Εημέρωμα 26^{ης} Ιανουαρίου. Το πρώτο μας πρωινό στο Λονδίνο. Ο καιρός ήταν καλός και όπως μας είπαν «φέραμε τον ήλιο από την Ελλάδα». Αφού πήραμε το πρωινό μας στο ξενοδοχείο το πρόγραμμά μας ξεκίνησε. Μεταφερθήκαμε με το μετρό στον πρώτο προορισμό μας που ήταν το ελληνικό σχολείο του Λονδίνου. Η υποδοχή από την διευθύντρια του σχολείου ήταν πολύ θερμή και η ξενάγηση στον χώρο καθώς και η περιγραφή του προγράμματος, και γενικότερα της κατάστασης, ήταν άριστη. Όπως η διευθύντρια μας ανέφερε αλλά και διαπιστώσαμε, τα προβλήματα που οι μαθητές και οι καθηγητές

καλούνται να αντιμετωπίσουν είναι πολλά, καθώς ο συνδυασμός ελληνικού συστήματος εκπαίδευσης με την προσπάθεια προσαρμογής στα αγγλικά δεδομένα δημιουργεί δυσκολίες στους μαθητές. Οι ίδιοι οι μαθητές ήταν πολύ φιλικοί μαζί μας και η άμεση επικοινωνία μαζί τους ήταν πολύ ευχάριστη και για τις δύο πλευρές. Φαίνονταν ενθουσιασμένοι που μιλούσαν σε συμπατριώτες τους. Εμείς, από την άλλη πλευρά, εκτός από ενθουσιασμό και χαρά νιώσαμε έναν οίκτο για τις δυσκολίες τις οποίες αυτά τα παιδιά αντιμετωπίζουν. Νιώθαμε σαν να γνωριζόμασταν μαζί τους, ακόμη και αν δεν τους είχαμε ξαναδεί, νιώθαμε μια σύνδεση και αυτή ήταν η δύναμη της κοινής μας πατρίδας που δεν θα σταματήσει ποτέ να μας χαρακτηρίζει.

Αφού τους αποχαιρέτησαμε, το πρόγραμμά μας συνεχίστηκε με την επίσκεψη σε άλλον έναν χώρο ο οποίος αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής κληρονομιάς του Λονδίνου, το Βρετανικό μουσείο. Το κτίριο, επιβλητικό και μεγαλοπρεπές, δήλωνε πως στεγάζει αιώνες της ιστορίας, του πολιτισμού, της τέχνης λαών σε όλη την υφήλιο. Ως έλληνες νιώθαμε περήφανοι, καθώς το στίγμα του αρχαίου μας πολιτισμού είχε φτάσει μέχρι και το Λονδίνο και καταλάμβανε τόσο σημαντικό μέρος σε έναν χώρο σαν κι αυτόν. Με την είσοδό μας στο εσωτερικό του μουσείου αντικρίσαμε με θαυμασμό την αληθινή μεγαλοπρέπεια του κτιρίου. Το πλήθος και το μέγεθος των αιθουσών, των εκθέσεων και γενικότερα των εκθεμάτων ήταν τεράστιο. Η ποιότητα των εγκαταστάσεων και η διακόσμηση και διαμόρφωση του χώρου ήταν τέτοια ώστε να ταιριάζει και να ικανοποιεί κάθε επισκέπτη και να αρμόζει στην σοβαρότητα και την σημασία του κτιρίου. Ο ξεναγός μας, μας οδήγησε στο τμήμα των ελληνικών μνημείων το οποίο στέγαζε τα διαμάντια της αρχαίας ελληνικής τέχνης. Με δέος αντικρίσαμε τα αριστουργήματα των προγόνων μας αλλά και λυπηθήκαμε που είναι τα κομμάτια που λείπουν για την ολοκλήρωση των εκθέσεων του πολιτισμού μας στην Ελλάδα. Αφού ο ξεναγός μας έδωσε τις απαραίτητες πληροφορίες για κάθε έκθεμα και είχαμε την ευκαιρία να τα θαυμάσουμε κάθε ένα ξεχωριστά αποχωρήσαμε για τα διάσημα ανάκτορα του Μπάκιγχαμ.

Φτάνοντας στα μεγαλοπρεπή και πελώρια ανάκτορα του Μπάκιγχαμ είχαμε την ευκαιρία να θαυμάσουμε την υπέροχη αγγλική αρχιτεκτονική. Η έδρα της βρετανικής μοναρχίας με τα επιβλητικά κτίρια, περιέγραφε με ακρίβεια τον αγγλικό πολιτισμό καθώς αποτύπωνε την μοναδικότητα και το κλασικό στυλ του αγγλικού λαού. Ο ξεναγός, με λεπτομέρειες και ιστορικά γεγονότα μας έδωσε πλήθος πληροφοριών για τα διάσημα ανάκτορα. Ο συνδυασμός των πληροφοριών και των εικόνων των ιστορικών γεγονότων της Αγγλίας του 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα, πρόσδιδαν στην αφήγηση παραστατικότητα, ζωντάνια και μας προκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον για την αγγλική ιστορία. Προχωρώντας, περάσαμε στο πάρκο των ανακτόρων που περιλάμβανε πλούσια φυσική ομορφιά, όπως μία μικρή λίμνη και πλήθος δέντρων και φυτών. Ακόμα παράλληλα με το πάρκο απλωνόταν ένας μακρύς πεζόδρομος στον οποίο είχε κανείς την ευκαιρία να θαυμάσει τα πανέμορφα τοπία καθώς και να ασκηθεί.

Αφού διασχίσαμε τον πεζόδρομο, μεταφερθήκαμε σε ένα συγκρότημα βικτωριανών παλατιών, στην Βουλή, το Big Ben το London Eye και άλλα. Η εικόνα μας γενικότερα για την βικτωριανή εποχή ολοκληρώθηκε μετά την επίσκεψή μας στα αριστουργήματα αυτά. Αντιληφθήκαμε τον αντίκτυπο και την επιρροή που άσκησε ως προσωπικότητα η βασίλισσα Βικτώρια στην Αγγλία του 19^{ου} αιώνα. Κατάφερε με την επιρροή αυτή που ασκούσε να αλλάξει ριζικά τα δεδομένα της τέχνης, να διαμορφώσει το αγγλικό στυλ στα δεδομένα του προσωπικού της γούστου και η ιδέα της αυτή να μείνει στην ιστορία ως μία από της διασημότερες και σημαντικότερες εποχές στην ιστορία και να αποτελέσει έμπνευση για πλήθος καλλιτεχνών σε μεταγενέστερες εποχές. Το μεγαλείο αυτό ξεδιπλωνόταν μπροστά

στα μάτια μας και δεν είχαμε παρά να απολαύσουμε τα θαύματα της σπουδαίας αυτής εποχής. Δυστυχώς, ένα από τα διασημότερα, αν όχι το διασημότερο, αξιοθέατο του Λονδίνου, το Big Ben, δεν ήταν διαθέσιμο καθώς πραγματοποιούνταν επισκευές και μπορέσαμε μόνο να το δούμε μέσα από σκαλωσιές. Τέλος, το London Eye, το οποίο δεν μπορέσαμε να δούμε από κοντά λόγω πίεσης χρόνου, εντυπωσιακότατο και κομψό, κοσμούσε την όμορφη πόλη δίνοντας στους επισκέπτες του μία ασύγκριτη πανοραμική θέα, πραγματικά σαν μεγάλο μάτι, κάνοντας την ονομασία του ιδανική για τις εμπειρίες που προσφέρει.

Συζητώντας με τον ξεναγό μας, αποφασίσαμε να κάνουμε κάτι εκτός προγράμματος και να θαυμάσουμε την Γέφυρα του Λονδίνου από κοντά, κάνοντας μία μικρή κρουαζιέρα στον ποταμό Τάμεση. Αφού προμηθευτήκαμε λίγο φαγητό για μεσημεριανό, επιβιβάστηκαμε στο μικρό караβάκι. Η διαδρομή απολαυστική, τα μοντέρνα λονδρέζικα κτίρια να μας συνοδεύουν σε συνδυασμό με το γεύμα μας, καθώς παρακολουθούσαμε το караβάκι να διασχίζει τα νερά του μεγάλου ποταμού, πλησιάζοντας την διάσημη και εντυπωσιακή Γέφυρα του Λονδίνου, μας προσέφεραν στιγμές χαλάρωσης και ηρεμίας μετά από ένα έντονο πρόγραμμα και μας βοηθούσαν να ανακτήσουμε τις δυνάμεις μας για την συνέχεια.

Η εναλλακτική λύση για τη μεταφορά μας που μετατράπηκε σε υδάτινη αντί για χερσαία, αποδείχθηκε ιδανική και έσπασε την μονοτονία του λεωφορείου. Μετά την αποβίβασή μας στο χωριό του Greenwich, προχωρήσαμε στον επόμενο προορισμό μας, το σπίτι της Βασίλισσας Ελισάβετ και το Αστεροσκοπείο του Greenwich. Το σπίτι της Βασίλισσας, πιο μοντέρνο εν συγκρίσει με τα βικτωριανά παλάτια, αλλά και πάλι κλασσικό και κομψό, αποτύπωνε την σημασία που δίνει ο αγγλικός λαός στα πρωτόκολλα και τις αρχές, καθώς και τον σεβασμό που δείχνουν σε κάθε τι βασιλικό. Ο χώρος εξαιρετικά φροντισμένος, όπου και οι παραμικρές λεπτομέρειες ήταν στην εντέλεια, προσέδιδαν την επισημότητα που άρμοζε και μας έδιναν όλο και περισσότερο την αίσθηση της βασιλικής κατοικίας. Έπειτα, τα κτίρια του Greenwich που βρίσκονταν πίσω από το σπίτι της βασίλισσας και μοιράζονταν την ίδια καταπράσινη αυλή, μεγαλόπρεπα και επιβλητικά, συμπλήρωναν το θέαμα και καθιστούσαν τον χώρο υπέροχο. Η αισθητική μας «περιπέτεια» δεν τελείωνε όμως εκεί: ένα μεγάλο στρωμένο με γρασίδι πάρκο συνδέει τα πρώτα κτίρια με τον λόφο στον οποίο βρισκόταν το αστεροσκοπείο του Greenwich. Διασχίζοντας το μεγάλο καταπράσινο πάρκο, βλέπαμε τον λόφο του Greenwich να είναι όλο και πιο κοντά, απότομος και ψηλός, και το αστεροσκοπείο σαν κάστρο να στέκεται προκαλώντας μας να ανεβούμε την απότομη ανηφόρα όλο και πιο γρήγορα. Η ανάβαση αν και δύσκολη άξιζε τον κόπο καθώς είχαμε την ευκαιρία να απολαύσουμε ένα τοπίο ανεπανάληπτο, το φωτισμένο Λονδίνο, του οποίου οι εικόνες μας συνόδευαν σε όλη την διάρκεια της πεζοπορίας. Αντικρίζοντας το Greenwich από κοντά, μείναμε έκθαμβοι εξαιτίας του εντυπωσιακότατου αστεροσκοπείου στο οποίο λαμβάνουν χώρα σημαντικές έρευνες και φυσικά βρίσκεται ο πρώτος Μεσημβρινός.

Αφού η επίσκεψή μας τελείωσε αποχωρώντας από τον τελευταίο μας προορισμό για εκείνη την μέρα, αποφασίσαμε να εξερευνήσουμε λίγο περισσότερο την πόλη του Greenwich, και να ξεκουραστούμε απολαμβάνοντας έναν καφέ στην μικρή πόλη. Δεν αργήσαμε όμως να επιστρέψουμε πίσω στο ξενοδοχείο μας αφού η κούραση μας ήταν μεγάλη και έπρεπε να ανακτήσουμε δυνάμεις για την επόμενη ημέρα.

Τρίτη μέρα στο Λονδίνο και πρωί της 27^{ης} Ιανουαρίου. Πήραμε το πρωινό μας και ξεκινήσαμε το πρόγραμμά μας που αποτελούνταν κατά κύριο λόγο από μουσεία.

Αποβιβαστήκαμε από το μετρό, το οποίο ήταν το αγαπημένο όλων μας, επειδή το διασκεδάσαμε πολύ και μπήκαμε στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας, τον πρώτο μας προορισμό. Με την είσοδό μας μείναμε έκθαμβοι βλέποντας πως πίσω από τον χώρο εισόδου βρισκόταν μία κυλιόμενη σκάλα που περνούσε μέσα από μία πελώρια τεχνητή κοκκινωπή σφαίρα που μάλλον ήταν προσομοίωση των κατώτερων στρωμάτων της Γης. Οι τοίχοι γύρω από την σφαίρα ήταν γεμάτοι με αστερισμούς δίνοντας σε συνδυασμό με την σφαίρα μία τέλεια αναπαράσταση της Γης στο Ηλιακό Σύστημα. Προχωρώντας στα εκθέματα, με μεγάλη μας έκπληξη συνειδητοποιήσαμε πως δεν υπήρχαν μόνο εκθέματα αλλά και μία σειρά από διαφορετικά πειράματα και αίθουσες ή πίνακες προσομοιώσεων φυσικών φαινομένων, τα οποία έδιναν στο επισκέπτη την ευκαιρία να κατανοήσει πολύ περισσότερα για τον πλανήτη μας και τα φυσικά του φαινόμενα. Από τα πιο εντυπωσιακά ήταν η αίθουσα προσομοίωσης σεισμού, ο πίνακας που έδειχνε αναλυτικά τα σημεία της γης στα οποία γίνονταν σεισμοί εκείνη την στιγμή, οι πίνακες που ανέλυαν την δημιουργία μεγάλου μέρος των πετρωμάτων της γης και τέλος τα τμήματα με τα ομοιώματα ζώων που ζούσαν στον πλανήτη μας εκατομμύρια χρόνια πριν και φυσικά πολλά άλλα. Το πλήθος των τμημάτων ήταν μεγάλο και τα βιώματα που προσέφεραν πολύ σημαντικά.

Αποχωρώντας ικανοποιημένοι, προχωρήσαμε στην επόμενη μας στάση λίγο πιο δίπλα από το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας, το Μουσείο Επιστημών. Ένα άκρος τεχνολογικό μπορεί να πει κανείς μουσείο, με πλήθος πειραμάτων, κατασκευών και επεξηγήσεων σε πολλά θέματα που έχουν να κάνουν με τις θετικές επιστήμες. Εντυπωσιακότατα ήταν τα τμήματα σε σχέση με την τεχνολογία των διαστημόπλοιων και η διαμόρφωση των χώρων καθώς και ο φωτισμός ο οποίος ήταν κατάλληλος για να βοηθήσει τον επισκέπτη να μεταφερθεί νοερά στο διάστημα βλέποντας τα εκθέματα. Ήταν σίγουρα βοηθητικός στο να κατανοήσουμε πλήθος πραγμάτων όσον αναφορά την φυσική και τα μαθηματικά, να αποκτήσουμε γνώσεις σχετικά με πολλά τεχνολογικά θέματα και να ενημερωθούμε για την ιστορία της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας στην εποχή μας. Θαυμάζοντας το μουσείο αυτό, μπήκαμε στην διαδικασία αναλογισμού της εξέλιξης των ανθρώπινων δημιουργημάτων και πόσο αυτά έχουν αλλάξει την ιστορία του ανθρώπου για πάντα.

Ακολούθησε το τρίτο στην σειρά μουσείο, το Victoria and Albert, δηλαδή το μουσείο Μόδας και Τέχνης. Μετά από τις γνώσεις που αποκτήσαμε στην φυσική ιστορία και την τεχνολογία, σειρά είχαν η τέχνη και η μόδα, και η αντίθεση αυτή ήταν πολύ ωραία. Το μουσείο αυτό, που είναι άλλος ένας χώρος που σχετίζεται με την Βικτωριανή εποχή εξ' ου και το όνομά του, αποτελεί το μεγαλύτερο σε έκταση μουσείο τέχνης με την πολυπληθέστερη συλλογή εκθεμάτων. Ήταν σχεδόν αδύνατο να μην μείνει κανείς έκθαμβος από την μεγαλοπρέπεια, τον όγκο και την ομορφιά αυτού του μουσείου καθώς αντικατοπτριζόταν για ακόμα μια φορά η μεγαλειότητα της Βικτωριανής εποχής. Στέγαζε χιλιατίες τέχνης από όλη την υφήλιο και αυτό αντιπροσωπευόταν στο μέγεθος κάθε τμήματος και την ποικιλία των εκθεμάτων. Γλυπτά, αγάλματα, έπιπλα, μουσικά όργανα, ζωγραφικοί πίνακες, κοσμήματα ήταν μερικά από τα εκθέματα καθώς και πλήθος ρουχισμού και η εξέλιξη του ανά τους αιώνες. Η περιήγηση στο μουσείο αυτό ήταν άκρως εντυπωσιακή αλλά και απολαυστική για τους λάτρεις της τέχνης.

Αφού οι επισκέψεις σε μουσεία είχαν λάβει τέλος, ακολουθούσε το πιο διασκεδαστικό μέρος, η στάση στα Harrods που βρισκόταν στην περιοχή Picadilly. Αντικρίζοντας το τεράστιο και υπερπολυτελές κτίριο που στέγαζε παραρτήματα των μεγαλύτερων και ακριβότερων εταιρειών του κόσμου, καταλάβαμε πως μάλλον μόνο θα θαυμάζαμε παρά θα αγοράζαμε κάτι. Ήταν για εμάς ικανοποίηση να βλέπουμε από κοντά προϊόντα που βλέπουμε

μόνο να διαφημίζονται. Η περιήγηση στους διαφορετικούς χώρους ήταν εξαιρετικά διασκεδαστική, καθώς ήταν από τις λίγες, αν όχι η μόνη φορά, που επισκεπτόμασταν έναν χώρο σαν και αυτό.

Ήταν ώρα για φαγητό μετά από ένα τόσο έντονο πρόγραμμα και ο προορισμός μας ήταν ένα ιταλικό εστιατόριο στην ίδια περιοχή, στο οποίο θα είχαμε την ευκαιρία να δοκιμάσουμε γεύσεις διαφορετικές από αυτές που έχουμε συνηθίσει. Η φροντίδα των σερβιτόρων γνωρίζοντας πως ερχόμαστε από την Ελλάδα καθώς και γενικότερα η εξυπηρέτηση και η καλή διάθεση ήταν άψογη. Τα πιάτα μας φάνηκαν σίγουρα διαφορετικά και περίεργα αλλά άξιζε η δοκιμή καθώς όλα ήταν παραπάνω από ικανοποιητικά. Αφού φάγαμε, γελάσαμε, συζητήσαμε και κάναμε έναν απολογισμό των μέχρι τώρα εμπειριών μας, συνεχίσαμε.

Αποχωρώντας από το εστιατόριο, σειρά είχε ο τελευταίος προορισμός μας στο Λονδίνο, η πλατεία Picadilly και το China Town. Φτάνοντας στην πλατεία Picadilly, έχοντας πλέον σουρουπώσει, ήρθαμε σε επαφή με την κοσμική πλευρά του Λονδίνου. Τα φώτα των δρόμων είχαν ανάψει, μεγάλες διαφημιστικές γιγαντοσθόνες λειτουργούσαν, πλανόδιοι τραγουδιστές και χορευτές έδιναν μικρές παραστάσεις και πλήθος κόσμος περνούσε είτε για να θαυμάσει τα μικρά σόου ή ήταν απλά περαστικοί. Το κλίμα αυτό που μας έδινε την αίσθηση μεγαλούπολης αποτέλεσε από τις πιο ωραίες στιγμές της εκδρομής μας. Περπατώντας, κάναμε μία σύντομη βόλτα στην κινέζικη συνοικία China Town και πήραμε μία γεύση της ύπαρξης του κινέζικου πολιτισμού και θαυμάσαμε τη τεράστια πύλη που θα την περιέγραφε κανείς σε άκρως κινέζικο στυλ καθώς και τα μικρά μαγαζάκια.

Κατά την διάρκεια της επιστροφής με το μετρό, γνωρίζοντας πως αυτή ήταν η τελευταία μας μέρα και την επομένη το πρωί θα έπρεπε να επιστρέψουμε, αγναντεύαμε τα πανύψηλα, φωτισμένα κτίρια και προσπαθούσαμε να πάρουμε όσες περισσότερες εικόνες μπορούσαμε, πριν την επιστροφή. Γυρίζοντας στο ξενοδοχείο διασκεδάσαμε την τελευταία μας νύχτα όσο μπορούσαμε ώστε να κάνουμε την εμπειρία ακόμα πιο αξέχαστη. Κοιμηθήκαμε με την λυπηρή σκέψη πως αύριο θα βλέπαμε για τελευταία φορά τους μεγάλους, γεμάτους κόσμο δρόμους του Λονδίνου.

Ξημέρωμα της τέταρτης και τελευταίας μέρας της εκδρομής μας. Πήραμε όπως πάντα το πρωινό μας, μαζέψαμε τα πράγματά μας και αρχίσαμε την διαδρομή της επιστροφής πίσω στην χώρα μας και στους ανθρώπους που μας είχαν και τους είχαμε λείψει. Γυρίζοντας, αναπολούσαμε τις καλύτερες στιγμές της εκδρομής και καταφέραμε να αναπληρώσουμε τις ώρες ύπνου και επιτέλους να ξεκουραστούμε μετά από τόσες μέρες ενθουσιασμού και χαράς.

Να, λοιπόν, που το όνειρο που έγινε πραγματικότητα ήρθε στο τέλος του. Ήταν καιρός πια να συνεχίσουμε κανονικά την καθημερινότητά μας, αλλά όχι όπως πριν. Ξέροντας πως μας έχει δοθεί η ευκαιρία σε τόσο μικρή ηλικία να πάμε πέρα από τα συνηθισμένα σύνορα. Έχοντας πλέον αποκτήσει πολλές παραπάνω εμπειρίες, πολλές παραπάνω γνώσεις και έχοντας γίνει λίγο πιο υπεύθυνοι, λίγο πιο ανεξάρτητοι. Έχοντας δει μερικά από τα μεγαλύτερα μουσεία του κόσμου, έχοντας θαυμάσει κτίρια και παλάτια που αποτελούν μέρος της παγκόσμιας κληρονομιάς και κομμάτια μίας από τις σημαντικότερες περιόδους της ιστορίας. Μάθαμε πολλά, είδαμε ακόμα περισσότερα, περπατήσαμε σε δρόμους που λίγο καιρό πριν θα μας φαινόταν απίθανο να δούμε ακόμα και ως ενήλικες, διασκεδάσαμε, συμβίωσαμε έστω και για λίγο, δεθήκαμε λίγο πιο πολύ. Συνειδητοποιήσαμε πολλά για εμάς, εκτιμήσαμε ακόμα περισσότερο την πατρίδα μας συγκρίνοντας την μοναδικότητά της με τον υπόλοιπο κόσμο, είδαμε αυτόν τον υπόλοιπο κόσμο, τον εξερευνήσαμε και τον αγαπήσαμε.

Βγήκαμε από τα όρια μας και συνδεθήκαμε με άλλους λαούς που ζουν και πιστεύουν διαφορετικά πράγματα από εμάς. Είδαμε τον πολιτισμό μας να λάμπει ακόμα και στην άλλη άκρη της Ευρώπης, αλλά ξεχώριζε και του αποδίδονταν τιμές από επισκέπτες από όλη την υφήλιο. Ήμασταν άνθρωποι που εξερευνούσαμε την ζωή άλλων ανθρώπων διαφορετικών από εμάς, αλλά και πάλι τόσο ίδιων. **Τελικά αυτό είναι το αίσθημα μιας εμπειρίας, αυτό που ζήσαμε και νιώσαμε ως ταξιδιώτες σε αυτήν την περιπέτεια, συναισθήματα απεριγράπτα, χαρά και σύνδεση με τους άλλους. Μια εμπειρία που δεν θα ξεχάσουμε ποτέ με στιγμές ανεπανάληπτες και αναμνήσεις αστείρευτες, που θα αποτελέσει βάση για ακόμα πιο πολλές κατά την διάρκεια της ζωής μας. Ευχαριστούμε τις καθηγήτριές μας που δούλεψαν για να αποκτήσουμε εμείς όλα αυτά και τους συγγενείς μας για την υποστήριξη που μας έδωσαν, υλική και πνευματική. Πέρα από όλα αυτά, αυτό που κρατάμε είναι οι αναμνήσεις και το δίδαγμα πως κάθε όνειρο που μπορεί να φαίνεται άπιαστο μπορεί να πραγματοποιηθεί.**

Μόρφου Μαρία, μαθήτρια Α΄ Λυκείου του 5^{ου} ΓΕΛ Τρικάλων